

Nový Jeruzalém č. 9/2015

Zpravodaj pro 189. prosebnou mariánskou pouť,
která se bude konat (dá-li Pán Bůh) v Radostině n/Osl – v úterý 15. září 2015 v 18 hodin.

Zpráva o pouti NJ a průběhu stálých modliteb v Olešné

V čtvrtek 13. srpna přijelo a přišlo na pouť NJ do Olešné čtyřmi autobusy, auty a pěšky asi 400 poutníků. Svátost smíření udělovalo 8 zpovědníků - Pán Bůh zaplat' za jejich obětavou službu.

Modlitby a mši svatou jsme obětovali na úmysly poutí Nový Jeruzalém:

- 1) o nová a trvalá kněžská a řeholní povolání
- 2) o věrné a obětavé spolupracovníky duchovních
- 3) o vzrůst víry v našem kraji
- 4) o pokoj a mír ve světě a v našich rodinách
- 5) o život těla a duše pro všechny počaté děti
- 6) na smír za hříchy celého světa

Kázání P. Mgr. Sylvestera Jurczaka na pouti NJ v Olešné:

Milí bratři a sestry, pomalu se připravujeme na **národní eucharistický kongres**, který se bude konat v říjnu v Brně. Dnes jsme slyšeli v evangeliu: Ježíš nám říká – **Já jsem chléb života, který sestupuje k nám.** Chtěl bych se krátce zamyslet nad tím, že Bůh je přítomen zde mezi námi.

Kdysi jeden málo věřící kněz složil mši svatou. Když se díval na Pána Ježíše v bílé hostii, tak se zeptal: „**Jsi tady Pane Ježíši, nebo ne?**“ Během proměňování pokleká a hned vstává. A co vidí? Na oltáři leží kus masa. Má strach, neví co udělá. První věc, která ho napadne je – všechno ukrýt, aby lidé nic neviděli, nic nezpозorovali. Kalich však nepatrně převrátil, takže po ubrusu teče krev. Lidé přibíhají k oltáři v domnění, že si kněz něco udělal. A tam je něco neuvěřitelného. Tato událost se stala v Itálii v Lancianu v 8. století.

A co dnes? Před dvaceti lety, v jednom z kostelů, v Buenos Aires, našli **hostii, která byla znesvěcená.** Kněz vzal ji dal do nádoby s vodou a nahlásil to biskupství, arcibiskupovi Bergoglioovi, dnešnímu papeži Františkovi. On mu říkal, aby udělal fotky. Po týdnu voda změnila barvu – a hostie byla červená. Takto uchovával hostii tři roky. Nikdo o tom nevěděl. Potom dali hostii vědecky zkoumat. **Nikdo o tom nevěděl** – jen ten kněz, kardinál, novinář a právník. Pozvali také kardiologa, který vyzkoumal, že je to kousek srdečního svalu, jehož buňky jsou živé. Je to něco nevysvětlitelného. Je to zázrak.

A co teď tady, v této chvíli? Kněz řekne několik modliteb, dostaneme kousek bílého chleba a půjdeme dál na cestu. Do svého zaměstnání, do svých domovů, ke svým rodinám, ke svým povinnostem. **Ale v nás se něco změní.** Co naše lidské oči možná ani nevidí. Ale opravdu **v nás bude žít živý a pravý, skutečný Kristus a jeho život v nás začne pulzovat. A to je něco nevysvětlitelného.** To je zázrak. Bůh našel způsob, jak být blízko nás. Bůh – člověk stal se pokrmem, chlebem, abychom měli život. Sami dobře víme, že z pohledu medicíny je člověk schopen bez jídla vydržet tak pět – sedm dnů. Ježíš stará se o tělo člověka, ale také o jeho duši. Teologové říkají, že pokaždé, když Ježíš rozmnožoval chléb nebo ustanovoval Eucharistii, tak je to znamením Božího milosrdenství, Boží lásky k nám.

Když jsem rozjímal Boží Slovo, tak jsem viděl jak je důležité tvoje, moje srdce. Pán vidí po čem toužíme, vidí náš duchovní hlad a chce nás všechny nakrmit. A proto vybírá chléb, který je základním jídlem, bez kterého nemůžeme žít. Proto nám také Církev připravuje dva stoly – stůl Božího Slova a stůl Božího Těla a Krve Páně. A chce nás posílit na naší cestě a uzdravovat. Nikde nechybí, pokaždé, když se slouží mše svatá – ať v malé kapličky nebo velké katedrále – On je přítomný mezi námi. Chce nám dát život – život věčný.

Na závěr vám chci přečíst svědectví vietnamského arcibiskupa, který vedl duchovní cvičení – exercicie pro papeže Františka a jeho spolupracovníky. Jmenuje se Van Tuan. Byl v roce 1975 komunistickým režimem uvězněn. Píše toto: Když jsem byl ve vězení neměl jsem nic. Stýskalo se mi po všem, ale zvláště po chlebu života, Eucharistii. Po nějaké době jsem napsal rodině dopis a požádal jsem je o několik věcí: oblečení, kartáček na zuby,a na závěr jsem požádal o trochu vína, které mohu použít jako lék na žaludek. Když přišel balíček, tak našel láhev s nápisem – Lék

na žaludek a schované hostie. Bylo těžké vyjádřit velkou radost a jak se těšil, když to našel. Od toho dne každý den sloužil mši. Šetřil – dával tři kapky vína a jednu kapku vody.

Prosme dnes – na přímluvu Panny Marie, která je matkou Církve, – abychom měli také takovou touhu po živém Bohu, po Jeho Těle, po Eucharistii.

Po zaplacení autobusů a nutné rezie zůstalo a na pomoc postiženým přírodní katastrofou v Nepálu jsme skrze Charitu ČR poslali **9 462 Kč.** Pán Bůh zaplat'. Poděkování patří místním kněžím P. Marianovi a P. Janovi a všem farníkům z Olešné, kteří celou pouť velmi dobře a obětavě organizačně připravili. **Díky za každodenní modlitbu na úmysly poutí NJ.**

Představení hlavního celebranta NJ v Radostině, kterým je P. Inq. Petr Koutský, administrátor v Horažďovicích, Malém Boru, Nezamyslicích a Žihobcích.

Stručné představení – věk, dětství, mládí, studia, působíště.

Narodil jsem se v roce 1954, po maturitě jsem se hlásil do kněžského semináře – nebyl jsem přijat. Přijali mě na vysokou školu zemědělskou, zahradnickou fakultu v Lednici. Po jejím absolvování jsem pracoval v Praze. Zde jsem v okruhu salesiánů a pod vedením P. Josefa Zvěřiny tajně studoval teologii. Jáhenské svěcení jsem přijal tajně v Berlíně v roce 1986 od Joachima kardinála Meisnera. Na kněze mě vysvětil Miloslav kardinál Vlk v roce 1990 v Českých Budějovicích. Kněžskou službu jsem vykonával ve Strakonících a Radomyšli – 9 roků, v Jindřichově Hradci 1 rok, v Rosicích u Brna (kvůli nemocným rodičům – primici jsem měl ve Zbraslavi u Brna) - 10 roků. Od roku 2010 sloužím v Horažďovicích.

Otče, co podstatného jste se v dětství naučil od rodičů?

Maminka byla hluboce věřící a měla smysl pro to, co je podstatné a co ne. O nepodstatných věcech říkala: duši to nemá. Tatínek byl velmi přemýšlivý, racionalistický a do určité míry zaměřený proti víře. Od něj jsem si odnesl schopnost mluvit s nevěřícími. Byl to nejlepší tatínek pro můj život.

Co bylo tím nejdůležitějším impulsem pro rozhodnutí stát se knězem?

Rozhodl jsem se na pohřbu svého dědečka, který byl 15 let v kriminále. Při ukládání rakve s jeho tělem do hrobu jsem si řekl: „Stanu se knězem.“

Kdo byl nebo je pro vás kněžským vzorem? V mládí P. Josef Valach v Kroměříži, kde jsme bydleli a potom P. Cyril Kaňák.

Co považujete na službě kněze za nejdůležitější a nejkrásnější? Všechno je hezké, služba lidem, např. nemocným a nebo manželům,

Co může věřící člověk dělat pro to aby vzrostla víra v jeho okolí?

Nevím – snad to nechat na Pánu Bohu.

Co vidíte jako důležité, na co kladete důraz ve Vaší práci, ve svém životě, ve farnosti? Být věrný úkolům kněžské a farářské služby, které jsou dané.

Mohl byste nám přiblížit úmysl sbírky, která je dnes obětována na domácí hospic Vysočina o.p.s.? Otec Petr účel sbírky nechal na místním faráři, který vybral Hospicové hnutí působící na Vysočině.

Kde vás nejvíc „tlačí boty“? Rozbujelá administrativa.

Na co se nejvíc těšíte? Na každou službu Bohu a lidem.

Co Vám udělalo v poslední době radost? Měli jsme pěkný tábor pro děti z farnosti. Děti měly radost, zvláště se jim líbila mše svatá na skále na Šumavě. Radost druhých je pro mě zdrojem mé radosti.

Co může Církev dělat pro rodiny? 1. Když děti ruší v kostele, aby je dospělí nenapomínali.

2. Levné dovolené pro rodiny na našich farních, rodiny to stmelí a v tom je naděje do budoucna. Dávejme jim prostor pro volný čas, kde si mohou odpočinout v přírodě.

Zpráva a poděkování.

Pán Bůh zaplat' - dobrodincům za jejich dary a pomoc – duchovní i hmotnou při XV. pěší pouti na Velehrad (Vítchovský proud).

V neděli se vydalo asi 24 poutníků pod vedením P. Jana Davida a P. Pavla Habrovce z Radešinské Svratky na Vítchov – tam měli mši svatou a přijali pohostinství místních věřících. **V pondělí** po přijetí nových poutníků nás Mons. Jan Peňáz poslal z Vítchova na Velehrad. Vyšlo

71 poutníků – ze Sebranic u Litomyšle do Olešnice přišlo 7 poutníků. Cestou do Olešnice nás pohostily ženy z Rovečného a Nyklovic na faře v Rovečném. V půl páté přišel **děšť**, o který tolik lidí naléhavě prosilo Boha a který vyprahlá země, stromy, studny - naléhavě potřebovaly.....a provázal nás – v různé intenzitě až do středečního večera. *Díky tomu s námi měli všude větší soucit, poznali jsme kvalitu pláštěnek a obuvi a..... nikdo z poutníků se nerozpustil. Díky tomu jsme volili tzv. mokrou variantu – většina putování byla po silnici.*

V úterý z Olešnice vyšlo **85** poutníků přes Křetín (duchovní program v kostele, přijetí a obcerstvení dobrým, horkým čajem), v Letovicích byl v nemocnici vynikající oběd, duchovní program v kostele sv. Václava a hezké přijetí v rodinách v Boskovicích.

Ve středu nás z Boskovic a Valchova vyšlo **93**, modlili jsme se u rodného domu Tomáše kardinála Špidlíka, který je pohřben na Velehradě za hlavním oltářem a patří k velkým postavám Církve 20. a 21. století. V Němčicích zastávka s duchovním programem v kostele sv. Mikuláše. V poledne jsme spočinuli u P. Marie Bolestné – v kaplance vynikající koláče, čaj a roztopený krb u kterého si poutníci sušili svoje boty. Odpoledne přes Senetářov (duchovní téma v kostele sv. Josefa a obcerstvení) do Ruprechtova. Při mši svatě nám P. František Opletal dal větu - perlu na cestu: Kdo chce být spasen – navěky – musí zde na zemi věst dobrý život a modlit se. Ubytování jsme byli v rodinách, v penzionu paní Ševčíkové a na „víceúčelovce“.

Ve čtvrtek jsme vyšli v počtu **92** poutníků z Ruprechtova do Račic, kde jsme se spojili s proudem velkomeziříčským – a v počtu **147** jsme došli přes Rostěnice (mše svatá a oběd od místního zemědělského podniku a farníků), přes Kozlany (pohoštění a kulturní program u paní zubařky) do Milonic – kde nás přivítal místní pan farář a po modlitbě v kostele si nás rozebrali do svých domovů farníci a ti na které se nedostalo, šli na jídlo a nocleh do místní školy.

V pátek nás čekala nejnáročnější etapa – z Milonic na horu sv. Klimenta, kde jsme se setkali s proudem Vranova nad Dyjí a Znojma – a společně děkovali za Cyrilometodějské dědictví. Potom jsem došli do Boršic, odkud jsme v sobotu posílali o ty, kteří přijeli autobusy putovali posledních osm kilometrů na Velehrad – **292**. Zde jsme obnovili v basilice zasvěcení našeho národa Panně Marii z roku 1993, přijali nové členy Společenství čistých srdcí a sv. růžencem připravili na mši svatou. Koncelebrovanou mši svatou vedl **opat Marian Rudolf Kosík z Nové Říše**. Po odpoledním obcerstvení a odpočinku jsme vyslechli přednášku **P. Miroslava Suchomela** budování nového kostela v Starém Městě zasvěceného Duchu Svatému. Po slavnostním **TE DEUM** a svátostném pozhánání jsme se s pozvánkou na 16. pěší pouť na Velehrad v roce 2016 (22. – 28. 8.) rozjeli domů.

Děkují zvláště za podporu dětí z početných rodin – v našem proudu jich bylo celkem **33** – jejich rodiče nemuseli za ně platit žádné povinné poplatky na pouti. Děkuji věřícím, kteří touto formou podporují rodiny, které se snaží plnit své sliby dané při přijetí svátosti manželství (**Přijmete děti od Pána Boha ochotně a budete je vychovávat podle Božího zákona? ANO**).

Kdybych měl vyjmenovávat všechny, kteří nám pomohli, tak bych musel vydat zvláštní přílohu a stejně bych na někoho zapomněl. Pán Bůh vše dobré odmění – to je naší víra a naděje – ještě jednou Pán Bůh zaplať.

jLK

Podrobné informace o 15. PPNV najdete na WWW.poutnik-jan.cz nebo www.fatym.cz

Z nich vyjímám:

Ve čtvrtek 20/8 se nás modlilo nohama, jak píše Benedikt XVI. v katechismu o pěších poutích v proudu znojenském posíleném Brňany 118 v proudu velkomeziříčském dnes ze Křtin 55 v proudu vítochovském dnes z Ruprechtova 92 - v Račicích se spojili s křtinskými v proudu olomouckém 10 v proudu levohradeckém dnes z Dambořic 15 z Mikulova pokračuje jeden poutník v proudu ratiškovickém dnes odpoledne vyšlo 30 a k nim se přidali i dva poutníci ze Skalice na Slovensku, celkem 323.

Při průchodu Bukovinkou, kde padlo rekordní množství deště, jsme viděli, jak zpod kamenných tarasů pomalu vytéká čistá voda jako za jarního tání sněhu. Tak to Stvořitel zařídil i přes tíživé suché léto. Země se napila a teď to posílá dál.

V sobotu ráno bylo na nohou 365 poutníků, pak přijeli další autobusem a k Velehradu nás šlo už 550 a do baziliky nás vešlo přesně tisíc.

Západní proudy se spojily, počty se už nedají upřesnit. Z Levého Hradce bylo v závěru 25 poutníků, z nichž mnozí měli našlapáno rekordních 432 km, z Nového Jičína se poslední etapy zúčastnilo 16, z Uherského Brodu přišlo 8 a z Nedachlebic a okolí 10 poutníků.

V závěru jsme tedy přicházeli v 10 proudech, které se postupně spojovaly, a vycházelo se z 15 míst: Radešinská Svratka, Sebranice, Vítochov, Netín, Vranov nad Dyjí, Brno Bystrc, Mikulov, Olomouc, Ratiškovice, Skalica na Slovensku, Brankovice (letos poprvé), Uherský Brod, Nedachlebice, Levý Hradec, Nový Jičín (z posledních dvou už po 34.)

Děkujeme deblínským zvláště za vřelou polévku, která zahřeje víc než horký grog nebo svažené víno a **všem ostatním za všechny dobroty**. V Tišnově jsem měl pro poutníky i farníky mši svatou, už po třinácté, otec Josef při ní zpovídal, protože poutník potřebuje přebytečné tekutiny vyPUSTIT, chybějící vodu pak doPUSTIT, ale především hříchy odPUSTIT. Proto se putuje na POUTNÍ MÍSTA. V kázání jsem se zmínil, že Bůh děšť dnes i včera poslal ne po nás ani na nás, ale s námi, aby se vyschlá země napojila a my trochu otužili. Kluci, holky, vydrželi jste to, JSTE DOBRÍ. BOHU DÍKY. Za vás i za děšť.

Pozvánky.

12. pěší smírná pouť P. MUDr. Ladislava Kubíčka. Letos uplyne 11. roků co byl P. L. Kubíček - 11. září 2004 - na faře v Třeběnicích zavražděn

Sobota 12. září 2015 - začátek v 8 hodin u hrobu P. Kubíčka na hřbitově v Kunštátě. Odtud pěšky do Sloupu v Moravském krasu.. Během putování je možné přijmout **svátost smíření** (účast přislíbili dva kněží). Modlitby a celý program budeme obětovat **na smír za vraždy kněží v naší vlasti**. V Doubravici na faře bude polední zastávka s obcerstvením.

V Sloupu bude v **17 hod – mše svatá**. Po mši svatě odveze autobus pěší poutníky zpátky do Kunštátu.

Neděle – 6. září 2015 - odpoledne – pouť na **Kulišek** (info – fara Kunštát 604538482)

Pouť – Sloup, Křtiny, Vranov u Brna (autobusem) – Neděle 13. 9. 2015. Program: 7,30 mše svatá v Sloupu, 10,30 - mše svatá ve Křtinách, možnost oběda ve Křtinách, 15 - svátostné pozhánání na Vranově u Brna. Je nutné se přihlásit – (přihlášky co nejdříve, nejpozději do 8.9. 2015) se zálohou 200 Kč u jáhna L. K ince.

Křižanov – neděle 27. 9. 2015. Slavnostní žehnutí památníku sv. Zdislavy, začátek 14,00.

Stará Boleslav – pondělí 28.9. 2015. Národní pouť ke sv. Václavovi. Bohatý program. Pokud bude dost zájemců – vypravíme autobus. Přihlášky do 20. 9. 2015 u jáhna Ladislava Kince.

Plán konání prosebných putovních mariánských poutí NJ rok 2015, 2016

2015	listopad	Bystré	prosinec	Olešnice		
2016	leden	Velké Meziříčí	únor	Měřín	březen	Křižanov
	duben	Rad. Svratka	květen	Bohdalov	červen	Bystřice
	červenec	Oslavice	srpen	Olešná	září	Pavlov
	říjen		listopad		prosinec	Olešnice

Se souhlasem místního pana faráře je možné přihlásit další farnosti - pořadí je určováno heslem – kdo dřív přijde -

Srdečně Vás zveme na 190. pouť NJ – v úterý 13. října 2015 v 18 hodin do Jam .

Pán Bůh zaplať za Vaše dopisy a příspěvky do tohoto zpravodaje. Zprávy, oznámení, články, pozvánky do tohoto zpravodaje můžete posílat na níže uvedenou adresu. Uzávěrka příštího čísla je 20. 9. 2015. Po přečtení můžete dát přečíst svým známým, nemocným.

Zpravodaj NJ sestavuje, vydává, o Vaše modlitby prosí a všem čtenářům žehná – jáhen Ladislav Kinc, 59264 Prosetín 79, tel č. 516 463 315, 606 948 970, 731136801(církevní síť) e.mail–kinc@biskupstvi.cz Plakátky, zpravodaje a vše ostatní také na internetových stránkách: www.rovecne.farnost.cz.